

[Kirkeministeren.]

stemmelse med deres Formaal, eller at der i det mindste kan paapeges Tilfælde, hvor jeg ikke har gjort det.

Lad mig i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den Debat, der blev ført her i Gaar om dette Spørgsmaal, ikke med en eneste Sætning berørte noget, der har fundet Sted i den Tid, jeg har været Kirkeminister. Denne Debat handlede fra først til sidst om Dispositioner, der var blevet truffet af tidligere Kirkeministre, men ikke om en eneste Disposition, der er truffet af mig. Det er saadan set ret uheldigt, naar en Del af Pressen i Dag i sin Fremstilling ikke synes at være blevet klar over dette Forhold, at Debatten i Gaar aldeles ikke et eneste Øjeblik drejede sig om Ting, om Handlinger, jeg har foretaget. Som Dagsordenen her er skrevet, vilde den, hvis jeg modtog den, kunne bidrage til at opretholde den Misforstaaelse, at jeg havde noget at ændre i min Administration paa dette Omraade, at jeg havde begaaet Fejl, som var blevet paatalt, og som havde givet Grund til at fremsætte denne Dagsorden.

Jeg siger altsaa, at det allerede under Hensyn til dette første Punkt er mig ugørligt at modtage det stillede Forslag til en Dagsorden. Jeg ønsker med det samme at gøre et Par Bemærkninger mere til det ærede Medlem, der har stillet dette Forslag, idet det ærede Medlem i Gaar udtalte — det staa paa Sp. 1704 —:

„Det er sagt fra anden Side, at Kirkemidlerne er i Behold. Den ærede Ordfører for Forespørgerne har imidlertid paavist, at dette ikke er rigtigt.“

Nej, det har den ærede Ordfører for Forespørgerne ikke paavist, og det kan hverken han eller nogen paavise, fordi disse Midler er i Behold. Disse Midler er for Hovedstolens Vedkommende intakte. Der er sket det, at der til kirkelige Formaal, og ikke til noget som helst andet Formaal, ikke til noget Formaal uden for det rent kirkelige, er brugt Penge, der hører Reservefondsmidlerne til. Jeg antager ikke, jeg i Dag behøver at gennemgaa de enkelte Dispositioner; men de, der kender det, maa jo vide, at i nogle Tilfælde er der blevet brugt Penge af Fonds, som har været skabt med det for Øje, at Pengene skulde bruges; det gælder den Fond, hvoraf der er taget Penge til

Kirkebyggeriet i København. I et andet Tilfælde er der blevet brugt Penge af Fonds, som Ministeriet ifølge den kgl. Anordning af 1914 havde Adgang til at bruge Penge af, og jeg vil hævde, at disse Penge, der ogsaa er anvendt til kirkelige Formaal og ikke til noget andet, er brugt paa en saadan Maade, at der ikke er noget virkeligt at angribe den tidligere Minister for. Jeg vil altsaa slaa fast, at i Virkeligheden kan man ikke sige, at den kirkelige Økonomi har lidt nogen Skade ved de Dispositioner, der har fundet Sted under min Forgænger som Kirkeminister.

Det ærede Medlem udtalte endvidere i Gaar — det staa ligeledes Sp. 1704 —, at „ingen kan nægte, at det i enkelte Tilfælde har været Kirken, som har understøttet Staten paa Omraader, hvor vi mener, at Staten havde en Pligt“.

Man skal være forsigtig med at sige aldrig og med at sige ingen, for jeg maa rigtignok meddele det ærede Medlem, at jeg baade vil og kan nægte dette. Det er aldrig sket, at Kirken har understøttet Staten — ikke det, jeg ved af — paa Omraader, hvor Staten havde en Pligt til at træde til. Nej, det, der er sket herhjemme, er, at før Grundloven af 1849 og efter Grundloven af 1849 har Staten understøttet Kirken. Formodentlig mener det ærede Medlem med sin gaadefulde og noget orakelagtige Vending, at der er brugt Penge til Kirkebyggeri, som ikke er betalt af Statskassen og ikke tilvejebragt ved privat Indsamling, men hentet af de Midler, som vi her diskuterer om. Men hvis det er Meningen — og anden kan der vel ikke være —, maa jeg gentage endnu en Gang over for det ærede Medlem, at Staten har ikke ifølge § 3 i Grundloven Pligt til at yde alle de Beløb til Kirkebyggeri, der ikke skaffes ved private Indsamlinger. Staten har en Pligt til at understøtte Folkekirken, og det har Staten gjort og gør den stadig væk med meget betydelige Beløb, Beløb, der i Dag er meget større, end de var, da Grundloven blev givet, meget større end for 30—40 Aar siden. Staten støtter stadig Folkekirken, det har Staten en Pligt til, og den Pligt bliver røgtet. Der er ikke nogen Bestemmelse i Grundloven, ud fra hvilken det ærede Medlem kan sige, at Staten har for sømt en Pligt, saa at Kirken har maattet betale derfor.